

Der maa jeg sige, at de Forhøjelser, man her foreslaar fra 50 pCt. til 66 $\frac{2}{3}$ pCt., er ganske artige. Jeg tror, at det er upraktisk, at man er gaaet saa vidt. Appetitten kommer, medens man spiser, og det gaar her som ved Skræderens Barsel, der spiste de Barnet med — med Barnet mener jeg her Fremtiden. Tager man saa glubsk fat som her ved Arveafgifterne, udelukker man sig fra at tage paa forstandig og virksom Maade senere. Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at for den Mand, der ganske uventet arver en stor Sum, lad det være 1 Mill. Kr., er det nogenlunde umærkeligt, om han i Stedet for den arvede Million kun faar 800,000 Kr. Det er ganske rigtigt. Men rammer den store Arveafgift een, der ikke er Herre over den Formue og ikke har Lov til at disponere over den, ser Forholdet lidt anderledes ud. Man kan da komme til, hvad man ikke vil, at spise den paa-gældende Formue op til Fordel for Staten, og har man en Gang spist den, har man den ikke til en anden Gang; man har saa lukket for denne Skattekilde, der ellers kunde flyde deraf.

Jeg skal ikke gaa videre ind paa dette; jeg slutter mig ganske særlig til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds og kan ogsaa være enig med det ærede Medlem i den Tanke, at selv store Indtægter, som ikke er forvoldte ved Krigsbegivenheder, bør man ikke lade komme ind under disse Love. Men jeg er, som sagt, villig til at tage Del i Arbejdet og vilde meget gerne ønske, at man fremmede Sagen snarest til Trods for de Vanskeligheder, der unægtelig frembyder sig for at blive færdig snart.

Christiansen: Jeg vil kun tillade mig paa min Gruppens Vegne at anbefale disse tre Lovforslag til hurtig Fremme, helst til uforandret Vedtagelse. Vi fra vor Side er parate til at stemme for deres Vedtagelse uden Udvalgsbehandling, men hvis dette forlanges fra anden Side, vil vi ogsaa indenfor Udvalget medvirke til at opnaa et Resultat, som kan tilfredsstille Regeringen og være i Overensstemmelse med det Grundsyn, som er nedlagt i disse Lovforslag, som vi finder gode og sunde.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan ubetinget takke de to ærede Ordførere for den radikale og den socialdemokratiske Gruppe her i Salen, som jo paa deres Partiers Vegne har tilsagt disse Lovforslag Støtte og udtalt, at de er villige til

at vedtage dem i uforandret Skikkelse. En lidt mere betinget Tak maa jeg rette til de to andre ærede Ordførere, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) og 2det Medlem for 6te Kreds (Hey), som begge har erklæret sig villige til at fremme disse Lovforslag ekstraordinært hurtigt, og som begge, saa vidt jeg forstod, ikke vilde have haft noget imod, at Lovforslagene end ikke sendtes i Udvalg. Hvis Udvalgsbehandling kunde være undgaaet, vilde der have været Haab om, at Lovforslagene kunde være vedtaget meget hurtigt. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds tiltraadte jo i Virkeligheden de to af Lovforslagene, nemlig Lovforslagene om Arveafgift og om Formue- og Indkomstskat, saaledes som de er oversendte fra Folketinget. Derimod havde han Indvendinger at gøre imod det tredje Lovforslag, nemlig Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat til Staten, Indvendinger, som allerede i Folketinget er fremsatte af den ærede Ordfører for det Parti, hvortil det ærede Medlem slutter sig. Jeg tror ikke, at det er nogen Nytte til i Øjeblikket at drøfte disse Indvendinger med det ærede Medlem. Jeg vil kun overfor det ærede Medlem sige, at naar han sagde, at jeg havde erkendt, at det i og for sig kunde være urigtigt eller vanskeligt at beskatte de Indtægter, som ikke var Krigsindtægter, eller med Hensyn til hvilke der forelaa Præsumption for, at det ikke var Krigsindtægter — jeg tror, det ærede Medlem var inde paa noget saadant —, maa jeg bestride det. Jeg kan nok forstaa, at det kan synes urimeligt, at man beskatter f. Eks. en Indtægt som en Lotterigevinst eller Gaver, — jeg tror, det ærede Medlem nævnedes det —, thi man kan ikke sige, at det har det allerfjerneste med den nuværende Tilstand at gøre, at en Mand vinder i Lotteriet, eller at en Slægtning af ham just forrige Vinter har foræret ham 100,000 Kr. Men paa den anden Side er mit Standpunkt dette, at den Mand, som under denne overordentlige Tilstand har haft denne store Indtægt — og i denne Henseende vil jeg aldeles ikke undtage Manden med Lotterigevinsten —, netop er et egnet Skatteobjekt. Nu for Tiden er der en højere Retfærdighed i dette, at en, der faar en Indkomst uventet og pludselig og langt større, end hvad han nogen Sinde tidligere har haft, ogsaa yder en klækkelig Del af sin Indtægt til Staten. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at naar Sagen skal i Udvalg, vil det være rimeligt, at vi søger at forhandle os